

Lúxemborg, 30. júní 2021

FRÉTTATILKYNNING 09/2021

Dómur í máli E-15/20 *Ákærvaldið gegn P*

ATVINNULEYSISBÆTUR – HÖFNUN GREIÐSLU BÓTA VEGNA DVALAR Í ÖÐRU EES-RÍKI

Með dómi sem kveðinn var upp í dag veitti EFTA-dómstóllinn ráðgefandi álit um spurningar sem honum bárust frá Áfrýjunardómstóli Borgarþings (*Borgarting lagmannsrett*). Spurningarnar vörðuðu túlkun á reglugerð Evrópuþingsins og ráðsins (EB) nr. 883/2004 frá 29. apríl 2004 um samræmingu almannatryggingakerfa („reglugerðin“).

P var sakfelldur fyrir stórfelld tryggingarsvik og fyrir að hafa afhent norsku tryggingarstofnuninni (NAV) ranga og villandi yfirlýsingu og þannig fengið greiddar atvinnuleysisbætur. P hafði látið undir höfuð leggjast að tilkynna stofnunni um að hann hefði dvalist erlendis, en samkvæmt norskum lögum er dvöl í Noregi skilyrði fyrir veitingu atvinnuleysisbóta.

Fyrsta spurningin sem áfrýjunardómstóllinn beindi til EFTA-dómstólsins varðaði það hvort skilyrði um dvöl í Noregi samrýmist reglugerðinni. Með vísan til dóms EFTA-dómstólsins í máli nr. E-13/20 *O gegn norska ríkinu*, sem kveðinn var upp í dag, komst dómstóllinn að þeirri niðurstöðu að lög sem gera veru í Noregi aðskilyrði fyrir greiðslu atvinnuleysisbóta í tilvikum þar sem ákvæðum 64. gr., 65. gr. eða 65. gr. a. er ekki fullnægt, sé samrýmanlegt reglugerðinni.

Önnur og þriðja spurningin sem áfrýjunardómstóllinn beindi til EFTA-dómstólsins snéru að því hvort slíkt skilyrði sé samrýmanlegt ákvæðum 28. gr., 29. gr. og 36. gr. EES-samningsins og/eða tilskipun 2004/38. Með vísan til fyrrnefnds dóms EFTA-dómstólsins í máli nr. E-13/20, taldi dómstóllinn að slíkar reglur féllu utan meginmáls EES-samningsins og tilskipunar 2004/38 að því er varðaraðstæður sem ekki er sérstaklega getið í 64. gr., 65. gr. og 65. gr. a. reglugerðarinnar .

Með spurningum fjögur og fimm var leitað svara við því hvort það samrýmist EES-rétti að refsikenndum viðurlögum sé beitt á grundvelli þess að hafa vísitandi veitt rangar og villandi upplýsingar til lögbærrar stofnunar um aðstæður sem eru afgerandi um réttinn til bóta. Í svari sínu kvað dómstóllinn á um að jafnvel þótt EES-ríkjunum væri heimilt kveða á um refsikennd viðurlög þar sem atvinnuleysisbóta hefur verið aflað með vísitandi veitingu rangra og villandi upplýsinga yrðu athafnir þeirra að samræmast EES-rétti og almennum meginreglum hans , þar með talið meðalhöfsreglunni.

Dóminn í heild sinni er að finna á vefslóð EFTA-dómstólsins: www.eftacourt.int.

Fréttatilkynning þessi er ekki opinbert skjal. Dómurinn sjálfur gildir.